

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 90.527 van 26 oktober 2000
in de zaak A. 92.654/VII-21.578.**

In zake : de c.v. DEVARCO,
die woonplaats kiest bij
Advocaat K. HELSEN,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Heizel Esplanade,
Buro & Design Center, lokaal 309 A, bus 37

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat H. LANGE,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Schermersstraat 30.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de
c.v. DEVARCO op 14 juni 2000 heeft ingediend om de
schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het
ministerieel besluit van 14 april 2000 waarbij haar
beroep aangetekend tegen de weigering van 21 september
1999 van de Mestbank tot notificatie als gezinsveeteelt-
bedrijf van haar mestvarkensbedrijf, ongegrond wordt
verklaard;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 11 september 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 5 oktober 2000;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat K. HELSEN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat H. LANGE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak de volgende zijn :

1.1. De verzoekende partij is de exploitant van een mestvarkensbedrijf waarvan de exploitatiezetel gevestigd is aan de Molenhei nr. 20 te Dessel.

Peter KEYSERS is afgevaardigd bestuurder van de coöperatieve vennootschap.

De aandelen van de verzoekende partij zijn als volgt verdeeld : 387 aandelen op naam van Peter KEYSERS, 183 aandelen op naam van Marcel KEYSERS (de vader), 183 aandelen op naam van Nicole STOFFELEN (de moeder).

Het wordt als zodanig niet betwist dat Marcel KEYSERS zaakvoerder is van de b.v.b.a. KEYSERS en in die hoedanigheid de exploitant is van een zeugenbedrijf gelegen te Retie, Kortijnen 20, en dat Nicole STOFFELEN een bedrijfsexploitatie voert op twee verschillende adressen, met name de Provinciebaan 3 en de Provinciebaan 5 te Retie, waar zij een gesloten varkenshouderij uitbaat.

1.2. Op 15 maart 1999 dient de verzoekende partij voor het aanslagjaar 1999, productiejaar 1998, een mestbankaangifte in waarin zij verklaart te voldoen aan de voorwaarden voor een notificatie als gezinsveeteeltbedrijf.

1.3. Met een brief van 21 september 1999 laat de Vlaamse Landmaatschappij aan de verzoekende partij weten dat zij voor 1999 als niet-gezinsveeteeltbedrijf wordt genotificeerd, daar haar bedrijf niet voldoet aan de voorwaarde inzake de veebezetting, vermits de relatieve veebezetting groter is dan 1,5.

1.4. Met een aangetekend schrijven van 12 oktober 1999 stelt de verzoekende partij beroep in tegen de voormelde beslissing.

In het beroepschrift leest men :

"Met hogervermeld schrijven werd ik op de hoogte gebracht van de beslissing van de Mestbank tot notificatie als niet-gezinsveeteeltbedrijf voor 1999 omdat 'de voorwaarde van veebezetting' niet zou voldaan zijn omdat de relatieve veebezetting groter is dan 1,5.

Aangezien ik niet akkoord kan gaan met hogervermelde beslissing wens ik gebruik te maken van de mogelijkheid die is voorzien in art. 2, 7° alinea van het Besluit van de Vlaamse Regering van 20 december 1995 tot uitvoering van sommige artikelen van het decreet van 23 januari (1991), gewijzigd bij (de) Besluit(en) van de Vlaamse Regering van 5 maart 1996 en 15 juli 1997, om tegen de beslissing van de Mestbank in beroep te gaan.

Art. 2bis, § 2, 2° b) van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, gewijzigd bij de decreten van 25 juni 1992, 18 december 1992, 22 december 1993 en 20 december 1995 bepaalt dat 'het aantal vergunde dieren op het bedrijf op geen enkel ogenblik hoger is dan : - in de varkenssector : een gesloten varkenshouderij met 200 zeugen en de bijhorende mestvarkens-; of een niet-gesloten varkenshouderij met 1.500 varkens ouder dan 10 weken'.

In de mestbankaangifte voor het aanslagjaar 1999 deed ik opgave van 684 mestvarkens gemiddeld aanwezig (met 1.500 vergunde plaatsen, evenals 800 plaatsen voor biggen). Als open varkenshouderij moet dit aantal van 684 varkens op 1.500 worden geplaatst, zodanig dat dit een resultaat geeft van 0,456.

Het was mij bijgevolg een raadsel hoe de Mestbank tot het besluit gekomen was dat de relatieve veebezetting op mijn bedrijf groter zou zijn dan 1,5.

Na telefonisch contact met de Mestbank te Herentals bleek dat men een koepeling heeft gemaakt tussen mijn bedrijf en het bedrijf van mijn ouders. Dit laatste betreft een bedrijf met 3 entiteiten, waarvan 1 entiteit -Kortijnen 20 te Retie- wordt uitgebaat voor rekening van de B.V.B.A. KEYSERS waarin mijn vader zaakvoerder is en 2 entiteiten -Provinciebaan 3 en 5 te Retie- worden uitgebaat voor rekening van mijn moeder, Nicole STOFFELEN, als éénmanszaak.

De reden van deze koepeling zou liggen in het feit dat ik met mijn ouders samenwoon aan de Provinciebaan 3.

De koepeling van deze 2 bedrijven is echter manifest onjuist. Ik voer -in de vorm van een coöperatieve vennootschap met mezelf als bestuurder- een volledig zelfstandige varkensexploitatie aan de Molenhei 20 te Dessel waarbij er op geen enkel vlak enige samenwerking is tussen mijn bedrijf enerzijds en het bedrijf van mijn ouders anderzijds.

Zowel administratief, fiscaal als in de effectieve dagdagelijkse bedrijfsvoering betreft het hier 2 volledig afzonderlijke bedrijfsexploitaties.

Er is derhalve een foutieve toepassing gemaakt van art. 2, 10° van het mestdecreet van 23 januari 1991. In genoemd artikel wordt de definitie van bedrijf gegeven als zijnde 'één of meerdere entiteiten, waarbij als één bedrijf worden beschouwd : meerdere entiteiten waarvan het eventueel erin gehouden vee, eigendom is van : - een natuurlijke persoon en een of meerdere rechtspersonen waarin deze natuurlijke persoon, zijn echtgenote of een ander lid van zijn gezin belast is met de dagelijkse leiding'.

Bijgevolg is hier ook de definitie van 'gezin' van belang, zoals opgenomen in art. 2, 12° van het mestdecreet, m.n. 'een natuurlijke persoon, samen met

de persoon met wie hij duurzaam samenleeft en de met hem samenwerkende bloed- en aanverwanten tot de tweede graad van hem of van de persoon met wie hij duurzaam samenleeft en de aangenomen kinderen van hemzelf of van de persoon waarmee hij duurzaam samenleeft'.

Uit deze definitie blijkt m.a.w. duidelijk dat men een gezin vormt, enerzijds met zijn echtgenote of de persoon met wie men duurzaam samenleeft (dus samenwonende partners), en anderzijds met de bloed- en aanverwanten tot de tweede graad (dit zijn onder meer de kinderen) in de mate men met deze laatste samenwerkt.

Bedrijven van ouders en kinderen zullen dus maar samengevoegd worden tot meerdere entiteiten van hetzelfde bedrijf, wanneer er samenwerking is tussen beide. Samenwoning is enkel een criterium voor koepeling tussen bedrijven van echtgenoten of samenwonende partners.

In mijn geval is er klaarblijkelijk een foutieve interpretatie van het begrip 'gezin' gebeurd en derhalve werd mijn bedrijf verkeerdelijk gekoepeld aan het bedrijf van mijn ouders.

Als volledig zelfstandige bedrijfsexploitatie dient mijn bedrijf op zich beschouwd te worden bij de beoordeling van de maximale aantallen van het gezinsveeteeltbedrijf. Met de opgave van 684 mestvarkens kan dit bijgevolg geen probleem betekenen vermits ik de maximale veebezetting niet heb overschreden.

Mag ik u verzoeken bovenstaande argumenten ernstig in overweging te willen nemen en dientengevolge de beslissing van de Mestbank te willen herzien en alsnog de notificatie als gezinsveeteeltbedrijf aan mijn bedrijf te willen toekennen".

1.5. Met een brief van 1 maart 2000 vult de verzoekende partij haar beroepschrift aan als volgt :

"Met hogervermeld schrijven tekende ik bezwaar aan tegen de notificatie als niet-gezinsveeteeltbedrijf voor 1999 omdat 'de voorwaarde van veebezetting' niet zou voldaan zijn omdat de relatieve veebezetting groter is dan 1,5.

Tot op heden werd hierover door U geen uitspraak aan mij betekend.

Naar aanleiding van recente informatie mij meege-deeld door de Mestbank wil ik hierbij bijkomende argumenten aanhalen om een correcte beoordeling te kunnen opmaken van mijn bezwaar.

Vorige week werd ik naar aanleiding van een mesttransport dat ik wilde laten uitvoeren door een erkend mestvervoerder, door de Mestbank 'opgebeld' met de mededeling dat dit niet mocht doorgaan omdat ik geen gezinsveeteeltbedrijf ben.

Bij nadere 'telefonische' navraag blijkt dat de Mestbank mijn bedrijf niet enkel gekoepeld heeft omdat ik bij mijn ouders woon maar ook omdat ik en mijn ouders financiële bindingen zouden hebben.

Ik kan er echter niet mee akkoord gaan dat ik zelf het initiatief moet nemen om deze bijkomende informatie te verkrijgen. Het is de taak van de Mestbank om de aangifteplichtigen te(n) allen tijde te verwittigen van wijzigingen in hun situatie.

Hierbij wil ik nogmaals aanhalen dat :

1° Ik nooit een schriftelijke bevestiging heb gekregen van de redenen waarom ik als niet-gezinsveeteeltbedrijf wordt beschouwd. Het enige schrijven dat ik heb gehad vermeldde dat ik niet voldeed omwille van 'relatieve veebezetting groter dan 1,5'.

Om de ware reden te achterhalen heb ik toen gebeld met de Mestbank te Herentals die als enige reden aanhaalde 'samenwonen met uw ouders'.

Tegen deze argumentatie ben ik dan ook op 12.10.1999 in bezwaar gegaan.

2° Mijn ouders hebben NOOIT een schriftelijke mededeling gekregen vanwege de Mestbank.

Op een telefonische vraag hierover werd ons meegedeeld dat dit niet nodig is. Het is voldoende als één van de betrokkene(n) wordt verwittigd volgens de Mestbank. Het is dan wel spijtig dat zelfs die betrokkene niet weet over wat en wie het zou gaan, aangezien dit niet vermeld is op het schrijven dat hij ontving.

Aangezien vorige week voor de eerste maal en telefonisch werd meegedeeld dat ook de reden van financiële binding leidt tot de beoordeling als niet-gezinsveeteeltbedrijf zie ik mij genoodzaakt deze aanvulling van mijn bezwaar op te maken.

De Mestbank beoordeeld de definitie van financiële binding volgens mij verkeerd en maakt geen correcte toepassing van art. 2 punt 10 4' streepje van het mestdecreet 9.

Zij zegt dat ik een financiële binding heb met mijn ouders omdat mijn ouders 49% van de aandelen in de vennootschap bezitten waarvan ik bestuurder ben. Mijn ouders zijn natuurlijke personen die aandelen bezitten.

Volgens mij moet de interpretatie van financiële binding bekeken worden zoals dit gebeurt in het kader van de wet op de jaarrekening. Hier wordt gesteld dat twee ondernemingen verbonden zijn wanneer één van beide een participatie heeft in de andere van meer dan 25%.

Hier gaat het te(n) allen tijden over vennootschappen die aandelen van elkaar bezitten.

Dit is in onze situatie zeker niet het geval.

Het is volgens mij nogal logisch dat wanneer een jonge landbouwer zoals ik wil starten met een zaak, hij in de eerste plaats bij zijn ouders gaat

aankloppen om de nodige financiële middelen te bekomen die hij hiervoor nodig heeft. Dit wil overigens niet zeggen dat mijn ouders zich verder zouden bemoeien met de manier waarop ik mijn bedrijf leidt.

Het is toch ook Uw bedoeling om zelfstandige, familiale bedrijven een kans te geven.

Om in de toekomst verwarring en eventuele betwistingen te vermijden lijkt het mij opportuun dat elke federale of Vlaamse administratie er is toe gehouden :

- 1° ALLE betrokken partijen schriftelijk en AANGE-TEKEND te verwittigen van elke beslissing die hem aanbelangt. (Dit geldt volgens mij zowel voor beslissingen in het voordeel als het nadeel van de betrokkene, bv. notificatie of niet-notificatie als gezinsveeteeltbedrijf)
- 2° Redelijke termijnen van behandeling van een bezwaar te respecteren zodat de feitelijke uitoefening van zijn activiteit niet in het gevaar komt.

Mag ik u verzoeken bovenstaande argumenten ernstig in overweging te willen nemen en dientengevolge de beslissing van de Mestbank van Herentals te willen herzien en alsnog de notificatie als gezinsveeteeltbedrijf aan mijn bedrijf te willen toekennen".

1.6. Op 20 december 1999 brengt de Mestbank verslag uit.

In dat verslag leest men onder meer :

"Het beroep wordt verworpen :

- Voor het bedrijf DEVARCO CV geldt :
 - de veebezetting voor het aanslagjaar 1995 - productiejaar 1994
- (...)

Dit geeft een relatieve veebezetting van $\frac{200}{200} = 1$

Voor de aangifte aanslagjaar 1999 - productiejaar 1998 wordt (het) bedrijf beschouwd als deel uitmakend van een groter geheel, nl. het wordt samengenomen met het bedrijf BVBA KEYSERS, Kortijnen 20 te RETIE -met als zaakvoerder Marcel KEYSERS, zijnde de vader van Peter KEYSERS- en met het bedrijf van Nicole STOFFELEN, Provinciebaan 3 te Retie, zijnde de moeder van Peter KEYSERS.

Uit de gegevens in de aangifte blijkt dat :

- De heer Peter KEYSERS, verantwoordelijke persoon van CV DEVARCO, duurzaam samenwoont met zijn ouders, Marcel KEYSERS en Nicole STOFFELEN, op Provinciebaan 3 te Retie.
- Marcel KEYSERS en Nicole STOFFELEN mede-aandeelhouder zijn in CV DEVARCO.

Terloops dient opgemerkt te worden dat de met de aangifte mee ingezonden statuten onvolledig zijn. Zo is o.a. in art. 7 vermeld : "De zevenhonderdvijftig aandelen die het minimum vormen van het maatschappelijk kapitaal worden als volgt onderschreven :".

Verdere informatie is echter niet vermeld in de statuten. Blijkbaar werd enkel een ontwerp van statuten overgemaakt i.p.v. de statuten zoals gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad.

- DEVARCO CV zijn biggen betreft bij KEYSERS BVBA, verantwoordelijke persoon Marcel KEYSERS. Nergens blijkt evenwel hoe deze transactie geregeld wordt.

Op basis hiervan word(en) deze drie bedrijven als één geheel beschouwd.

De veebezetting voor het aanslagjaar 1999 - productiejaar 1998 wordt dan :

(...)

Dit geeft een relatieve veebezetting van $\frac{2713}{1500} = 1,809$

De veebezetting is hoger dan 1,5.

Besluit :

Het bedrijf voldoet niet aan de voorwaarde van veebezetting : relatieve veebezetting is hoger dan 1,5.

Om deze reden wordt het beroep niet aanvaard en de beslissing van de Mestbank van 21 september 1999 wordt bevestigd".

1.7. Op 14 april 2000 wordt het thans bestreden besluit genomen.

Het beroep wordt ongegrond verklaard omdat het bedrijf niet voldoet aan de voorwaarden opgelegd in artikel 2bis, § 2, 2°, van het decreet van 20 december 1995 tot wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen daar de relatieve veebezetting groter is dan 1,5.

De verwerende partij komt tot dat besluit op grond van de overweging dat Peter KEYSERS, Marcel KEYSERS en Nicole STOFFELEN één gezin vormen en dat hun bedrijven als één geheel moeten worden beschouwd;

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij als tweede middel de schending aanvoert "van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, met name de motiveringsplicht en (...) van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen"; dat na de weigeringsmotieven uit het bestreden besluit te hebben geciteerd, de verzoekende partij volgende toelichting verstrekt bij het middel :

"De bestreden ministeriële beslissing wordt in eerste instantie gemotiveerd door verwijzing naar de motivering van de Mestbank die tot de oorspronkelijke weigering van notificatie d.d. 21 september 1999 heeft geleid, dewelke op zich ook reeds uiterst summier was gemotiveerd. Daaraan worden vervolgens enkele overwegingen toegevoegd waaruit kan worden afgeleid dat de bedrijven van verzoeker en de ouders worden samengevoegd -en dus worden genotificeerd als niet-gezinsveeteeltbedrijf- enerzijds omdat de zoon nog bij zijn ouders inwoont en anderzijds (doch dit is volstrekt onduidelijk omdat het niet met zoveel woorden wordt weergegeven) omwille van een vermeende 'samenwerking' tussen ouders en zoon.

Deze summiere motivering leidt verzoeker alleszins tot de vaststelling dat de Minister de zaak zelf evenmin grondig heeft onderzocht. Dit is op zich reeds strijdig met de motiveringsplicht (R.v.St. nr. 41.654, 23 januari 1993 (sic); R.v.St. nr. 44.290, 30 september 1993).

De Minister keert in zijn motivering daarenboven de bewijsvoering om. Verzoeker en zijn ouders dienden elk een afzonderlijke mestbankaangifte in omdat het gaat over 2 verschillende en aparte bedrijfsexploitaties. Bij beslissing van 21 september 1999 worden beide bedrijven gekoepeld omwille van samenwoning van ouders en zoon en blijkbaar ook omwille van een

vermeende samenwerking, dit laatste niettegenstaande het feit dat hiervan nooit enig bewijs werd bijgebracht.

Bij bezwaarschrift van 14 oktober 1999 voert verzoeker aan dat samenwoning geen juridisch criterium is om bedrijven van bloedverwanten samen te voegen, en wordt anderzijds gemotiveerd dat er geen sprake is van enige samenwerking tussen de bedrijven.

Het is bijgevolg flagrant foutief om te stellen dat verzoeker 'het bewijs van het tegendeel niet levert'. De Minister diende in zijn beslissing de in het bezwaarschrift aangevoerde argumentatie zelf te ontkrachten.

Derhalve stelt verzoeker vast dat uit de bestreden beslissing noch expliciet, noch impliciet ook maar enigszins blijkt dat rekening werd gehouden met de door verzoeker aangebrachte argumenten in zijn bezwaarschrift waarin gedetailleerd en precies werd verwoord om welke redenen verzoeker wel diende genotificeerd te worden als gezinsveeteeltbedrijf en dus ook als afzonderlijk bedrijf dient beschouwd te worden.

Er wordt met name geenszins ingegaan op de juridische uitlegging van de begrippen 'gezin' en 'bedrijf' zoals door verzoeker in zijn bezwaarschrift uiteengezet";

2.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota repliceert als volgt :

"De argumentatie van verzoekende partij in het kader van het administratief beroep kwam erop neer dat er tussen kinderen en ouders van eenzelfde gezin enkel tot samenvoeging van bedrijfsentiteiten kan worden overgegaan indien zij met elkaar samenwerken.

Verzoekende partij was daarbij van oordeel dat er geen samenwerking is tussen haarzelf en de bedrijfsentiteiten van de ouders. Deze stelling werd in het bestreden besluit weerlegd. De juistheid van de motieven voor weerlegging van dit argument werd door verzoekende partij aangevochten in het eerste middel.

De motivering van het bestreden besluit heeft verzoekende partij dus in staat gesteld om te beoordelen of de overwegingen die aan de basis van dit besluit lagen naar haar oordeel correct waren en zij heeft hiertegen op nuttige wijze een omstandig middel kunnen formuleren.

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State houdt de motiveringsverplichting in dat de betrokken bestuurde de motieven van de hem betreffende beslissing moet kunnen kennen, onder meer opdat hij met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is die beslissing met een annulatieberoep te bestrijden. Om aan die verplichting tegemoet te komen, is evenwel niet vereist dat de beslissing een antwoord geeft op alle argumenten die

de betrokken bestuurde in de voorafgaande procedure heeft aangevoerd. Het is noodzakelijk doch voldoende dat de bestreden beslissing duidelijk de redenen doet kennen die haar verantwoorden en waaruit kan worden afgeleid waarom bepaalde door de bestuurde verdedigde stellingen niet worden gevolgd.

Dat verzoekende partij niet akkoord is met de door verwerende partij weerhouden motivering, houdt niet in dat er dan een schending zou zijn van de motiveringsverplichting. Verwerende partij wil er alleszins op wijzen dat ook in het kader van huidige procedure voor Uw Raad door verzoekende partij 'het bewijs van het tegendeel' niet geleverd wordt (cf. ook weerlegging eerste middel";

2.3.1. Overwegende dat de motivering op dewelke het bestreden besluit stoelt in de aanhef van het bestreden besluit als volgt wordt gemotiveerd :

"Overwegende dat de voormelde weigering tot notificatie als gezinsveeteeltbedrijf door de Vlaamse Landmaatschappij, afdeling Mestbank als volgt is gemotiveerd :

'het bedrijf voldeed niet aan de voorwaarde van veebezetting : relatieve veebezetting groter dan 1,5';

Overwegende dat de heer Peter KEYSERS, verantwoordelijke persoon van CV DEVARCO, duurzaam samenwoont met zijn ouders, KEYSERS Marcel en STOFFELEN Nicole -beiden varkenshouders-, op Provinciebaan 3 te Retie en dus één gezin vormt zoals bepaald in artikel 2, 12° van het decreet;

Overwegende dat KEYSERS Marcel en STOFFELEN Nicole mede-aandeelhouder zijn in CV DEVARCO;

Overwegende dat DEVARCO CV zijn biggen betreft bij KEYSERS BVBA, verantwoordelijke persoon KEYSERS Marcel;

Overwegende dat derhalve de bedrijven van KEYSERS BVBA, STOFFELEN Nicole en DEVARCO CV als één geheel dienen beschouwd te worden;

Overwegende dat Peter KEYSERS, verantwoordelijk persoon van CV DEVARCO, het bewijs van het tegendeel niet levert;

Overwegende dat de relatieve veebezetting voor aanslagjaar 1995 - produktiejaar 1994 1 bedroeg en de relatieve veebezetting voor aanslagjaar 1999 - produktiejaar 1998 1,809 bedroeg;

Overwegende dat het bedrijf niet voldoet aan de voorwaarden opgelegd in artikel 2bis, §2, 2° van het decreet van 20 december 1995 tot wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, het bedrijf voldeed niet aan de voor-

waarde van veebezetting : relatieve veebezetting
groter dan 1,5;

Overwegende dat er bijgevolg aanleiding toe
bestaat het beroep ongegrond te verklaren en de
bestreden weigering te bevestigen";

2.3.2. Overwegende dat de motivering van de Vlaamse
Landmaatschappij, afdeling Mestbank, naar dewelke het
bestreden besluit verwijst, enkel poneert dat de
relatieve veebezetting groter is dan 1,5, zonder uit te
leggen waarom; dat bovendien die al te summiere
motivering van de beslissing van de Vlaamse Landmaat-
schappij door de verzoekende partij werd bestreden in
haar beroepschrift, zodat een loutere herneming van die
motivering in de aanhef van het bestreden besluit
alleszins niet kan volstaan;

2.3.3.1. Overwegende dat de eigen motivering van de
minister prima facie lijkt gesteund te zijn op
twee argumenten :

1) Peter KEYSERS woont samen met zijn
ouders, en vormt er dus een gezin mee.

2) Er is samenwerking tussen de verzoekende
partij en zijn ouders. Hoewel dit niet met zoveel
woorden gezegd wordt in het bestreden besluit, kan het
op het eerste gezicht moeilijk anders begrepen worden.
Die samenwerking blijkt enerzijds uit het feit dat
Marcel KEYSERS en Nicole STOFFELEN mede-aandeelhouder
zijn in de c.v. DEVARCO, anderzijds uit het feit dat de
verzoekende partij haar biggen betreft bij de
b.v.b.a. KEYSERS;

2.3.3.2. Overwegende dat artikel 2, 10°, van het
decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van
het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen
(meststoffendecreet) volgende definitie van het begrip
bedrijf geeft :

"bedrijf : worden als één bedrijf beschouwd, een of meer veeteeltinrichtingen en/of landbouwinrichtingen die worden geëxploiteerd door :

- eenzelfde natuurlijke of rechtspersoon;
- echtgenoten of leden van eenzelfde gezin;
- een natuurlijke persoon en een of meerdere rechtspersonen waarin deze natuurlijke persoon, zijn echtgeno(o)t(e) of een ander lid van zijn gezin belast is met de dagelijkse leiding;
- verbonden ondernemingen in de zin van IV.A, § 1, van de bijlage bij het koninklijk besluit van 8 oktober 1976 met betrekking tot de jaarrekeningen van de ondernemingen";

dat in artikel 2, 12°, van hetzelfde decreet het begrip gezin als volgt wordt gedefinieerd :

"gezin : een natuurlijke persoon, samen met de persoon met wie hij duurzaam samenleeft en de met hem samenwerkende bloed- en aanverwanten tot de tweede graad van hem of van de persoon met wie hij duurzaam samenleeft en de aangenomen kinderen van hemzelf of van de persoon waarmee hij duurzaam samenleeft";

2.3.3.3. Overwegende dat met de zinsnede "met de persoon met wie hij duurzaam samenleeft" niet anders kan zijn bedoeld dan een huwelijk of concubinaat tussen twee partners; dat, immers, "samenleeft" uitsluitend in het enkelvoud wordt aangewend zodat het derhalve slechts kan gaan om één persoon, te weten de echtgeno(o)t(e) of de samenlevende partner; dat, voor wat betreft de categorie bloed- en aanverwanten tot de tweede graad in het geciteerd artikel 2, 12° uitsluitend als criterium geldt het samenwerken; dat de vereiste van duurzaam samenleven voor die categorie niet wordt gesteld;

2.3.3.4. Overwegende dat in haar beroepschrift aan de minister de verzoekende partij heeft uitgelegd wat onder een gezin dient te worden verstaan (cfr. punt 1.4.); dat zij onder meer volgende argumentatie heeft aangevoerd, die overeenkomt met het hiervoren overwogene :

"Uit deze definitie blijkt m.a.w. duidelijk dat men een gezin vormt, enerzijds met zijn echtgenote of de persoon met wie men duurzaam samenleeft (dus samenwonende partners), en anderzijds met de bloed- en aanverwanten tot de tweede graad (dit zijn onder meer de kinderen) in de mate men met deze laatste samenwerkt.

Bedrijven van ouders en kinderen zullen dus maar samengevoegd worden tot meerdere entiteiten van hetzelfde bedrijf, wanneer er samenwerking is tussen beide. Samenwoning is enkel een criterium voor koepeling tussen bedrijven van echtgenoten of samenwonende partners";

2.3.3.5. Overwegende waar in het bestreden besluit wordt overwogen "dat de heer Peter KEYSERS, verantwoordelijke persoon van c.v. DEVARCO, duurzaam samenwoont met zijn ouders (...) beiden varkenshouders (...) en dus één gezin vormt zoals bepaald in artikel 2, 12° van het decreet", de verwerende partij het criterium "duurzaam samenleven" hanteert, zonder enige verduidelijking en meteen zonder enig antwoord te bieden op het prima facie correct argument van de verzoekende partij dat het criterium samenleven enkel een criterium tot koepeling van bedrijven is die voor rekening van echtgenoten of samenwonende partners wordt uitgebaat; dat het duidelijk is dat Peter KEYSERS en zijn ouders daar niet onder vallen en daar zelfs niet onder kunnen vallen, gelet op de bloedverwantschap tussen beide; dat de verwerende partij nog een tweede criterium aanwendt, te weten het criterium van de samenwerkende bloed- en aanverwanten; dat, evenwel, ook op dat vlak de motivering niet afdoende is; dat, immers, het gegeven dat de ouders van Peter KEYSERS aandelen hebben in de c.v. DEVARCO nog geen overtuigend criterium vormt dat zij ook samenwerken; dat de loutere financiële participatie van een aandeelhouder nog niet impliceert dat deze met het bedrijf waarvan hij aandelen bezit, samenwerkt; dat, voorts, het betrekken van biggen van de verzoekende partij bij de b.v.b.a. KEYSERS wel wijst op een koop-verkoopovereenkomst, doch dat dit nog niet impliceert dat er een samenwerkingsrelatie tussen die bedrijven zou

bestaan; dat in elk geval in de aanhef van het bestreden besluit niet wordt uitgelegd waarom het betrekken van biggen wel op een samenwerkingsrelatie zou wijzen; dat, tenslotte, blijkens het bestreden besluit de verwerende partij van de verzoekende partij het bewijs vraagt van een negatief feit alhoewel het aan de verwerende partij zelf toekomt te bewijzen dat er samenwerking is; dat dit des te meer klemmt nu de verzoekende partij in haar verzoekschrift benadrukte dat "zowel administratief, fiscaal als in de effectieve dagdagelijkse bedrijfsvoering (...) het hier 2 volledig afzonderlijke bedrijfs-exploitaties (betreft)";

2.3.4. Overwegende dat het tweede middel ernstig is;

3. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij aannemelijk maakt dat zij door het bestreden besluit zeer sterk beknot wordt in de autonomie van haar bedrijfsvoering en wel op het cruciale punt van het al dan niet inkrimpen van de varkensstapel tot een productie onder de 10.000 kg P_2O_5 ; dat daarenboven zij ook terecht wijst op de grote problemen in verband met de mestafzet waarmee zij door het bestreden besluit zal worden geconfronteerd; dat zij aannemelijk maakt dat het bestreden besluit haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zal berokkenen;

4. Overwegende dat is voldaan aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het ministerieel besluit van 14 april 2000 waarbij het beroep van de c.v. DEVARCO aangetekend tegen de weigering van 21 september 1999 van de Mestbank tot notificatie als gezinsveeteeltbedrijf van haar mestvarkensbedrijf ongegrond wordt verklaard.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het geschorste besluit.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zesentwintig oktober tweeduizend, door :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
	A.-M. GOOSSENS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. GOOSSENS.

M.-R. BRACKE.